

TĖVYNĖ

Organas Susivienijimo L. A.

N. 5

Plymouth, Pa. d. 17 Vasario 1900 m.

metas V.

NEDELINIS LIETUVISZKAS LAIKRASZTIS ISZEINANTIS KAS SUBATA.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER
AT THE POST OFFICE AT PLYMOUTH, PA.,

„Tėvynė“ ne sąnariams Susivienijimo kasztuoja per metą \$1.00.

Korespondencijas reikia siųsti ant antraszo:

T. ASTRAMSKAS

P. O. Box. 649.

Plymouth, Luz.Co. Pa.

Kitus visus rasztus siųskite ant antraszo:

REV. A. KAUPAS

114 Theodore str.

Seranton, Pa.

Vaisiai iz darbymetes.

Ož sukėlimą tautiszkon darbymeten, pasidekavojant mus tautos pirmtakunams, apsidairę matome diegelius jau sprogstanczius iz po sunkios tamsybių velėnos. Laikraszcziams plėtojantis, lankant stubas vargszų, vis gi prigyja sekėlė norš kur nekur.

Susivienijimas L. A. pradžioje savo gyvenimo, gana buvo silpnas, kad kaip atmenama ant Seimo buvusio Plymouth'e 1889 m. kunigas A. Burba terp kitko kalboje nurodė: „Kaip tai butų geistina, kad dar mūsų Susivienijimas turėtų sąnarių norš tiek kaip Szenadorio szv. Jurgio draugystė, kuri skaitosi su 460 sąnarių“!

Žodžiai to žmogaus kam yra atmenami, aizskina silpnumą dą tuometinio Susivienijimo, bet laikui bėgant, prie labdarystės artinantis, per bėgi 10 metų, Susivienijimas susikope apie 1,700 sąnarių, kuris dar po savo globa turi turta susidedanti iz abelno rokavimo \$6,039,87. Turtas toksai žinoma ne yra savaszcia keno vieno, bet savastis visų tų kurie esti eilėje Susivienijimo sąnarių.

Žingsnis buvo pirmai del Susivie-

nijimo izsiplėtojimo sunkesnis, nes užpuoloms atsitikus, reikėjo galvą palenkti priesz tą, kurs jeigu apgyne, tam tikro savo organo neturėjo; toliaus, kad ir iszeidinėjo organas „Tėvynė“ kartą ant mėnesio, talpinosi nors raszteliai, gražus bet tik istoriszki, ir per ilgai reikėjo laukt; atsitikus užpuoloms, Susivienijimas turėjo lenkt galvą kitoms redakcijoms, kad atsiszaukenczius straipsnius priinti teiktusi, ir tokiu budu, vis buvo neparankius; dabar gi atsitikus užpuoloms, Susivienijimas gali talpinti savo nuomones ir atsiginimus savame organe kas nedeliniam laikrasztije „Tėvynėje“.

Kitos įrėdnės diegėliai kaip rudenio rugio želmenėlis, yra Tėvynės Mylėtojų Draugystės žingsnis; iszleido iki sziol jau tris knigielias, dabar pajiegą turi duot spaudon ir ketvirtą, nes kasoje suvirsz du szimtai dol. guli.

Toji draugystė, nors pradžioje turėjo nepasitikėtų pinklių kaip ir Susivienijimas, bet su kantrumu, drąsumu ir vilczia, dovanojo geros valios lietuviai mažą žiurint dovanelę po 5 centus, ir atsilaikė ant tiek, kad reikia dar tikėtis ir toliasniame žingsnije pasisekimo.

Reikia pripažinti — kad beviaik izszgelbėjo iz aptiestų nuopolių mūsų tą draugystę, jaunas vaikinėlis M. Paltanaviczia su padovanojimu savo darbo gražaus laikrodžio, atneszant draugystei per porą szimtų dol.; jaigu ne toji dovana, draugystė sunkiai butų skurdus.

Vaisiai iz mūsų darbymetės, izsirodo lyginai kaip merginų Lietuvoje drobių verpimas, ar kaip bal-

tinimas, ir stuką viniojimas; besėdint staklėse, be daboiant skiemenis ir skieto strustis, be nyniuojant iz nuobodumo dainutes, be laistant ant žalios vejės tysanczią drobę, pasijunta, kad jau tik į stuką vynioti, ir tuomi iz skurdulingo darbo, pasidžiaugia pabaigoj į skrynę guldant.

Visoki mūsų trusimai teip beklabinant, jaigu tik nepaliausime, iszeis su laiku ant naudos tautos kaip kad iszėjo pradėta darbymete ant naudos Czekų tautos.

Bet, toje apsinaukusiaj debesiuose tarp saviszų nesutikimų darbymetėje, ar nepailsime, tai klausimas?

Kadą gi vis nepaliaujame vieni kitus panczevę, nēpaliaujame, nesimokiname kaip reiktų koptis prie darbymetes, sznairuojame vieni ant kitų už saviszką garbę, už puikybės skverną kaip už kokę pelėdą, ir su tuomi apsireiszkia ant rankų tinklas, ir darbo silpnumas.

Tokie nesmagus apsireiszkimai kaip jau matėme įsiskverbę buvo net terp apszviestunų mus Paryžiaus parodos komitete dar pradžioje, bet ar jie susilpnėjo tai mes dar nežinome.

Kad sznairuojantie nesutikimai tarp darbinįkų komiteto vieszi, tai aizskiai regima iz pasiskundimų laikraszcziuose tilpusių „Tėvynėje“ ir „Vienybėje“, ir tas apsireiszkimas suteikia mums mislį — „Partizantizmas svarbiausioje darbymetėi tarp komiteto kėri!“

Paroda kaip reikia, ar įsirens vargas įspėti. Kas bus kaltas — ar vargszai aukautojai?

Skaitykite ir užsiraszykite „Tėvynę“, ba tai yra geriausias laikrasztis.

161045

Isz Lietuvos.

§ Kalvarija. Kaip perskaitė žandarai „Ukinjke“ žinias isz Kalvarijos kalėjimo, tai ko ne paszėlo. Tuojaus virszininkas atbėgo į kalėjimą ir labai užsipuolė ant sargų. „Jus — sako — paduodat žinias isz kalėjimo nereikalingiems žmonėms. Szalyje greicziaus dasizino apie viską, kas czia dedasi, neg mes! Tai, negerai, labai negerai!“ Kalėjimo prižiūrėtojo — gi praszė, kad permaintytų visus sargus. Turbut isz tos priezasties jau vieną ir atsate nuo vietos. Gruodžio mėnesije 1899 m. raszyta. K.

§ Starapolė. Neseniai parėjo permainas paskirstymo pavietų žandarams. Pirmiaus Starapolės ir Naumiesczio pavietai prigulėjo vienam žandarų virszininkui, o Kalvarijos ir Vilkaviszchio kitam. Dabar — gi Kalvarijos ir Starapolės pav. priguli prie vieno, o Naumiesczio ir Vilkaviszchio kitam. Pirma žandarų virszininkai sėdėjo Starapolėj ir Kalvarijoje, dabar — gi Starapolėj ir Vilkaviszkyje. Kybartuose iki sziol buvo tik geležinkelio žandarai (apie 12). Dabar gi bus da ir szeip du vilkaviszkiniai žandarai. 25 Gruodžio 1899 m. K.

§ Isz parubežės Suvalkų pavieto. Naudodamiesi isz tamsios nakties du maskoliu parubežinių abjeszcziku pavogė priesz Kalėdas nuo ukininko Kalvaiczio isz Vulkos tris avis: pasimovė jais su savo diržais ir vedėsi į kazarmes — mat ant szventės turėšę szvežios mėsos. Bet sztai tuodu maskoliu iszgirsta isz savo užpakalio balsą prieszo: „Stoi!“ Mąstydami, kad gali juodu pakiuti į kilpas, ėmė bėgti avis pametę. Ant savo nelaimės, pametė ne tik avis, bet ir tuos diržus, su kuriais avis buvo pamautos — nespėjo jų atrishti; o ant tų diržu buvo, mat, paraszytos jų pravardės.

Ant rytojaus tas ukininkas nuėjo skųstis pas tų kareivių virszininką, kuriam nuneszė teipgi ir tuos diržus su pravardėmis. Pamatęs

teip aiszky ženklą, virszininkas, zinoma, jau negalėjo užpult ant ukininko, buk jis neteisingai abjeszczikus apskundęs. Taigi virszininkas tuos kareivius neva nubaudė, kad jie nemokėjo vogti ir tapo sugauti. Tuomet pasibaigė viskas ant to, kad maskolių parubežiniai kareiviai neturėjo szvežios avinczienos. . . Teip — nevo pasibaigė. . . . bet kada ant tikro pasibaigs ta maskolių piktadėjystė, nes tam pacziam ukininkui jau apie penkiolika avių prapuolė, ir tik ant galo pagalios pasisekė jam tuos savo „geradėjus“ sucziuopti!

O kas nuszluostys aszaras plaukianczias isz akių didelio daugumo kitų parubežinių ukininkų — varguolių isz priezasties isz kastų isz jų rusių bulvių, iszvogtų isz klėczių javų ir tt?! O tai darbas tų parubežinių kareivių, kurie neva jieszko kontrabandų, o paskui begalo iszsidrąsinę duotomis jiems didelėmis tiesomis, jau atvirai pradeda užpuldinėt ant suvis nekaltų žmonių, kai ve neseniai su teisdariu Galdzevycziu padarė, užpuldami ant jo savuose jo namuose ir jieszkodami priekabių, o paskui maisztą ir lermą keldami. Ir dągi tai padarė ne prasti koki kareiviai, bet jų virszininkai — apicierai.

Už tą ant jo užpuolimą dvarponis Galdzevyczius padavė skundą ant jų į augsztesniają valdžą, bet ar laimės ką isz to, ar ne — tai da pamatysime.

Uztiesą, jau galvažudžiai yra mažesniais žmonių piktadėjais, nes nuo jų galima da atsiginti, ale su apginkluotais maskolių kareiviais kur czia žmogus imsi kovoti!.

Kilmetis isz Szilakojo.

§ Suvalkai. Paskutinėse diense Lapkriczio mėn. Suvalkų gubernatorius iszsiuntinėjo virszininkams pavietų paslaptinį paliepipimą, įsakydamas jiems prižiūrėt pasielgimą mokintojų, nurodytų tam tikruose suraszuose (pridėtuose prie minėto paliepipimo), baigusių Veiverių mokslų seminarijų. Uztėmijęs ką nors ypatingo jų pasielgime ar isz doriszkos puses, arba prilankumą

jų prie prieszvaldinio krutėjiuwo lietuvių, įsakė tuojaus praneszt gubernatoriui.

Virszininkas pats, zinoma, negali žiurėt, pertai nuo savės davė tokį pat paliepipimą žemskiams, kurie dabar nuolat lančys po mokyklas, neva tėmydami pasielgimą mokintojų.

Toks pavedimas mokintojų prie globai žemskių tai yra iszmislu virszininko mokyklų Suvalkų gub. p. Czebatorev'o. Tik pagal p. Czebatorevo praszymą gubernatorius iszsiuntė tokį paliepipimą virszininkams pavietų.

Mūsų kaimų mokitojai ir be to pažeminti, nes priguli ir nuo vaito, ir nuo popo, ir nuo kamisiorių, ir nuo žemskių virszininkų, ir abelnai nuo visokios valdzios. Dabar gi po tam cirkulioriumi da turės jie priesz žemskį savo sprandus lenkti. Ar tai ne pikta žmogui! *Žagaras.*

§ Kauno gub. Sziaulių pav. Szauliai (Prefektas Sudar). Jau buvo minėta apie darbus mūsų kapeliono kun. Rodrevycziaus. Dabar prasi. dėjo da vienas.

Pas mus jis yra vyskupo atsiųstas turbut lietuvystei, mokslui naikinti ir jaunuomenei gadinti. Jis lyginai kaip kun. Beliakevyczius plaka mažus vaikus, pats plaka ir skaito (teip jis padarė su trimis: dviems mokintiniais, ir viena mergaite — naszlaitė. Bet apart to jis įpila į szirdis jaunuomenės netikusią dvasią netik savo pasielgimu, bet ir žodžiais. Neseniai mokintiniai vyriszkos gimnazijos patyrė, kad vienas jų draugų viską pranesza Rodrevycziui apie juos. Ypatingas buvo jo iszsiteisinimas, užklausus, kodel sznipinėja; geriau, sako, busę, jeigu jus sznipinėš, negu koks ten maskolius, (nedidelė garbė, jeigu sznipuko vietą užims katalikas, o ne stacziatikis, ant galo naminis vagis bjaresnis už praszalaitį). Szitas davatkėlė laiko už didelę garbę žiurėti, kaip kiti elgiaisi bažnyczioj.

Turime mus sude vertika isz lietuviszkos ir lenkiszkos kalbos ant rusiszkos p. Morą, žmogu, dievo

baimingą ir maldingą. Jis visuomet perkreipia liudininkų žodžius taip, kad vis ant blogo iszeina, nors nemoka lietuviszkos kalbos, bet gi verčia, nes nori uždirbti. O jog prisiekia, kad sakys gryną teisybę.

Sunkų įspudį apturi iszeidami iš mūsų sudų. Liudininkai ant kiekvieno žingsnio meluoja, kiekvienas turtingesnis gauna sau reikalingus liudininkus už pinigus, o beturtis neturėdamas pinigų, tankiausiai pasilieka kalto. Rodos prisiekia ir gali suprasti prisiegą, nes kelis sykus buvo ji perskaityta lietuviszkai (tiktai gaila, kad bjaurus buvo vertimas), rodos gali atsiminti apie atsakymą aname gyvenime už sulaužymą prisiegos. Žmonės dievobaimingi iszgirdę apie ano svieto kančias, turėtų bijoti meluoti, bet kur tau: jie ko tankiausiai meluoja.

Žmogus.

§ Telsių pav. Plungė. Rugsėjo 17, 18, 19 (sen. st.) buvo čia paroda, įtaisyta kunjgaikszczio M. Oginskio. Suvedė daug arklių, karvių, jaučių, avių, buvo ir žąsų, kalakutų ir visztų, taip gi daugybė padarinių, nagingai padirbtų, audeklų visaip dažytų ir kt. Ant parodos pastatė taip gi valgomų daigtų — isz mėsizsko ir pienisko, visokių augalų ir daržovių.

Pasirodė, jog žemaicziai ne snaudžia ir ne sėdi rankas susinėrę, bet darbuojasi ką katras persimano dirbti. Pasirodė, tiesa, jog žemaicziai protingi ir nagingi... Bet kas tai viską parodė? — Ką tik parodė, labiau isz gyvulių, vis buvo ponų isz dvarų, Dar (darbo arklių) vieną — kitą atvedė ukininkai, o kito gyvulėlio nė vieno.

Ar gi ukininkai ne užaugina gražios bandos? Koku matyti gražių gyvulių, verszėlių pas ukininkus, bet nė vienas neatvedė parodyti. — Girdėjau ant parodos bobos žiurėdamos į gyvulius sznekasi: „anokie ne perkas, ką čia reikia ir rodyti? Mano daug didesni ir gražesni...“ — O kas ten matys tavo kad (tvarte), kodel neatvedei ant parodos pasirodyti, kokius moki užauginti? Kiaules

pas ukininkus kokios matyt riebios, nuszertos, o nė vienos nieks ne parodė.

Isz audimų dar sziek tiek suneszė, bet ir tai nedaug. Vėl girdėjau peikiant, jog ne gražus suneszė ant parodos. Gyrės turinczios gražesnių.

Nenor, ar tai nepradręsta mūsų žmonelės pasirodyti gyvenat ant svieto; rodos bijo pasigirti savo nagų kruvinu darbu. Ar gi ne tų paczių ukininkų vaikai ir neturtėliai žmonelės tarnauja po dvarus? Jog patys dvarponiai nė gyvulių szėria, nė žemės aria, nė padarines dirba! isz samdininkų nagų, proto ir iszmislumo ponai naudojami, o ant parodos pagirimą arba agnosą pats ima, o darbininkai, kuriems nagai kaito prie darbo, iszszioję užpakalyje žiopso. Ponios taip gi paczios neverpia, neaudžia, nė duonos kepa, o visukuomi giriasi ant parodos. — Mūsų ukininkės savo rankomis padaro įvairius surius, susuka gerą sviestą, mėsą ne tik paskersta sutaiso, bet paczios ir parszus nupeni. Duoną taip gi kokią iszakyjusią, su skaniu raugu iszkepa mūsų žmonelės. Paczios maiszo, minko, o kita pagaliaus ir miltų susimala girnomis, Vilnas, linus verpdamos per žiemą kiek gaidgyszzių, vakarų ne miega, kiek ritinių susikrauna į skrynes?!... ir tai vis slėpiasi, nenori parodyti ant parodos, nenori gauti „agnoso“, arba piniginio pagirimo keletos rublių.

Atsibuskim bent sykį, apszvarstykime savo darbą! Ar gi mažturcziai ir ukininai nedaugiau dirba? — Kuningaiksztis nemažai padėjo skatiko dalydamas piniginius pagirimus arba užmokesnes už parodytą koki gerą gyvulį, ar daiktą. Jisai ne delko kito tai darė, kaip tik stengėsi mus pabudinti, kad susiprastumem taisyti ir gėrinti savo buvį: auginti ir skirti gerą veislę gyvulių, szvariai taisyti sav maistą, per tai užlaikyti sveikatoje, stengtis gerai iszdirbti žemę ir gauti vaisingus javus, per tai pakelti savo medegiszšką buvį; parodyti svetui, jog mes lietuviai

nė maž ne mažiau, o gal ir daugiau iszmanome, o dar ir darbsztesni už suvo kaimynus. Nė viena tauta dabar vargiai be gali apseiti be krominių drabužių tur tam tikslui įtaisytas fabrikas, o lietuvių žmonelės savo nagais, be jokių (?) maszinių linų ir vilnų apsidaro su visa savo szejmyna ir samdininkais, ant kasdieninių drabužių ne iszleidžia nė skatiko, maistą taip gi ne perka (?) nė aguonos grūdą. Ta pati žemelė grudais ir daržovėmis mus pena. Patys nusipenime parszus, mėsą sutaisom taip, juos kelerius metus isilaiko nesugedusi... Vis tai pagirtinas daiktas, bet mes slėpjamės ir nenorime niekam pasirodyti. Reik daryti artimui gerą: gal kiti taip nesupranta, reik parodyti, — gal kas norės pasimokėti nuo mūsų. Szaukiate: „vieniems ponams užmokesnės (nagrados)!... Kasgi kaltas, kad žmonės snaudžia? Jeigu dar kitą met įtaisys parodą nestovėkit iszszioję, ne duokit vieniems ponams suglemžti nagradas, veskit savo karves, kiaules, visus gražius, sveikus gyvulius, savo užaugintus. Ne tik pasigirsitė ir parodysite savo iszmintį, bet dar gausite ir medalį (agnosę) arba piniginį pagirimą.

Žemaitė.

Lietuviai Amerikoje.

¶ Naugatuk, Conn. Miesto mus padėjimas nuo 1 dienos Vasario yra nelinksmas, nes viena dirbtuvė sustojo ik nežinomam laikui, dirbo ten apie 500 žmonių, nekurie mena, kad stovėš net per isztisus 3 mėnesius. Netekusieji gi darbininkai, vietų turi iszsidangyti ten, kur ras del savę darbą.

Lietuviai gyvenanti Naugatuke, pasielgia vidutiniszškai, nes pjuvinių beveik suvisu negirdėti girtuokliavimas, teiposgi czion neiszsiplėtojęs; daugumas skaito gerus laikraszczius, ir daugiau mažiaus gauna doriszsko apsiszvietimo.

Czion butų pagiremų dalykų, kad mūsų moterelės maž daug pasirodytų gabesnėmis ir jos budamos motinomis kudikių, iszaugintų vaikus

savo ant naudos visuomėniai, ir ant džiaugsmo sav.

Reikia pripažyti, kad moterų už neparangumą puola kaltė iš dalies ir ant mus vyrų, kurie tarp kitko sako: „o kam moterims reikia kiztis į vyrizkus dalykus?“

Nesakysiu placziaus dar ant vyrų nieko kaip tik, jog ir vyrams būtų smagiau, kadą turėtų moteris padoresnes, daugiau prasilavinusias, tuomi atnesztų naudą sav, ant pasidžiaugimo ir visuomeniai.

LIETUVE ISZ NAUGATUK'O.

¶ Gilberton, Pa. Darbai eina vidutiniškai, lietuvių yra rengiamas knygynas, parsikviečia visus lietuviskus, laikraszczius ir vidutiniai rupinasi lietuviai kaip nors ką veikti del naudos savo apsiszvietimo.

¶ Minersville, Pa. Isz priezasties tilpusios korespondencijos „Viltije“ apie nedorybe pesztukų; razbainįkai buk tai numanydami kurs yra korespondentu rengesi raszėją pasigavę sumusztį, bet ar gi tikrai galima žinoti kas yra tuomi korespondentu? Žinios mus laikraszcziuose tankiai isztraukiamos ėsti isz kitų laikraszczių. (Red.)

Minersville'je arzinimasis tarp savęs nepaprastinas, ten įvykęs jau nuo seniaus tamsus sznairavimai, iszmisliti pravardžiavimai; Szpickiai mažūkai, Szpickiai didieji, ir su tuomi tuszczią maiszą besidalinant, pasijunta kartais, kad gimdimas nesutikimų, pravardžiavimas einanczių ulyczioms, pasiliena tik priezasczia skausmų, kuruos atjaust kartais reikia ilgai.

Už pagimdimą nesutikimų, ateis laikas, kad pats veistojai to, rugos ant savęs protiszkai.

Gerų ir trukstanczių užmanimų ir veikimų apkeistojai ant pikto, nepaslėps ir tokie darbai ant ilgai atsilieps kaip kate su nagais ant savos keteros.

Apkeistojai gerų ir trukstanczių užmanimų tramditojai doriszkos veikmės, atjaus savo kerszingas silpnybės ant ilgai, kaip szeszelio szmekszla, tupės ant keteros, ir pažiurėję tokie mus gentainiai į save

atsigers vandens patys to, į kurį skrepliais spjaudė.

Minersvilles gyventojai, szį trumpą paminėjimą kas supranta, tegul supranta; kas nesupranta, tegul nesupranta.

Isz Minersvilles mainieris.

¶ Pittston, Pa. Mieste sziamė yra rengiamas ant 25 dienos Vasario lietuviszkų moterų szv. Cicilijos draugystės iszkilmingas susirinkimas.

Toji iszkilmė atsibus po bažnytinėje salėje ant 7 valandos vakare; pribus užpraszyti kalbėtojai, kurie garsindami prakalbas, iszrodys tautų kylimą, žmonijos triusą ir iszsitobulinimą, kame negali būti iszskirtos ir moters.

Sziamė laike, pradėjo sukrotėti atjautimas doriszko prasitobulinimo ir tarpe lietuviszkų moterų; jos pradeda nei apie ankszties grudo uždengtą luksztą svarstyti, žiurėti, misliti, galop, maloni grudą pasiekti, ir jau kviecziasi, renkasi į burelius, kalbasi mažiaus daugiau apie protiszką iszsitobulinimą, kurį vien į pėczių žiurint, vargas prisisavint, bet tik tolyn mislimis ir darbu siekiant, susiartinimas įvyksta.

Plymouth'o moterų draugystės buvusi per Naujus metus susirinkimas, nors jais truputį tarpsaviszkai buvo suerzinęs, bet ant laimės, jos įsiskverbusį ten kokį nesupratimą, paczios mokėjo praszalinti, ir vėl draugystė pilnai stovi.

Ant susirinkimo Pittston'e, bus sietykas lietuviszkų dainorių susidedanczių isz priaugusių Amerikoje vaikų, ir tie dainuos pertraukose kalbų tėvyniszkas mus dainas.

Ant tokio susirinkimo ypatingai moterų, vertėtų visiems lietuviams ir lietuviams, ne tik isz to miesto, bet ir aplinkinių kaimėlių pributi, nes gyvoji agitacija, laikomos prakalbos, tankiai daugiau ir placziaus ėsti szirdije prigyjamos neigu isz rasztų skaitimo. Gerų kalbų žodžiai, pas akyvesnius žmonės, pasilieka szirdije net iki grabui; todėl guodojama visuomėnė Pittston'o ir isz aplinkinių sėpan. ir zkte o s 25

dienos vakaro, lankitis ant lietuviszkų moterų abelno susirinkimo.

¶ Philadelphia, Pa. Pamatę „Tėvynės No. 3 straipsnį apie reikalus parodos kun. Žilinsko atsiszaukiame rinkėjai aukų ant to mierio, ir su pritarimu mus aukautojų teip:

Visą dalykų vedimą pavedame Komiteto parodos prezidentui kun. Žilinskui, ir kad viską teiktusi veikti kuo skubiausiai, nes jau laikas visai trumpas. Prezidentui neiszpultų paisint p. Mikolainio, o nė dr-o Szliupo jaib jie nori trugdyti tokį svarbų reikalą.

Turime dar, kad nesutikimas apsiereiszkė pasakyti, Philadelphiajos visi aukautojai buvo neganėdini, jog dr-ą Szliupą iszrinko ir p. Mikolainį komitetą, ir mums rinkėjams iszstarė aukautojai, „jaigu nebutų komitete kun. Žilinsko, o tik dr-as S. ir p. M. neduotumėm nieko. Dabar gi pasirodo kaip tydzioms, kad nesutikimai ir trukdymai darosi, o su tuomi visas mus darbas, gal nuėit ant nieko.

Mes Philadelphiajos lietuviai daugiau iszaukiame aukų ėsamė sudeję, ir dą kada pasirodė pereiti komiteto susierzinimai, tai sumažino aukas ant 60 dolerių.

Mes pažydami gana gerai veikimą dr-o Szliupo ir p. Mikolainio isz praeites, mažiaus užsitikime jiems neigu kun. Žilinskui; Taigi dą atkartojame, kad kaip nors del greitesnio atlikimo darbo nuo seniai užmanyto, kad nepaisindams prezidentas jų priesztaravimų priskubintų visus reikalus Parodos.

Aleksandras Jocis
Antanas Paulauckis.

Visas komite rinkotas daugumu balsų, todėl viens prezidentas kun. Žilinskas, negali Szliupą, o ne p. Mikolainį priverst prie bent kokio nutarime, jaib anie du neapsiima. Eidami gi apmislitu keliu komiteto sąnariai, persverdami balsais prie tos ar kitos pusės, nepaisant mažesnio skaitliaus gali veikti, kad ir kas prieszinasi.

Red.

THE LITHUANIAN WEEKLY.

„T E V Y N E“.

Published every Saturday at Plymouth, Pa.

Subscription \$1,00 per year.

All communications should be addressd:

T. Astramskas P. O. Box. 649
Plymouth, Pa.

AND

Rev. A. Kaupas 114 Theodore st.
Scranton, Co. Pa.

Rates of Advertising.

one inch once.....0,50
one inch one month.....\$1,00
one inch per year.....\$10,00

Parodos reikaluose.

Daktaras Šliupas rašo „Vienybėj, jog p Daumanta turėjo nuo Paryžiaus lietuvių, kad anie atsisako dirbti del Parodos reikalų. Tas yr neteisybė. P. Žitkevychiaus turime du laiskus, kuriuse jis siulosi už visai racijonališką atlyginimą rengti parodą ir atlikti dekoracijas, o ir patsai, p. Daumanta yra mus Komitetui senians rašęs, kad „nors p. Žitkevychia formaliskai nepriguli prie Europos komiteto, vienog del Parodos daug darbuojasi“, teippat p. Dabkevychia buvo rekomenduotas mums buvusio Šveicarijos komiteto ir p. Daumanto, kaipo doras, atsakan-tis Parodos reikaluose darbinikas ir fak-tiškai aprinkime vietos del mūsų parodos dang dirbo. O kad neatsisakė nuo darbo ir dabar matyti iš parašo, kurį savo ranka padėjo po susitvėrusiu Paryžiaus lietuvių komitetu.

Da sykį klausiu: kodel p. Daumanta, negavęs nuo Paryžiaus lietuvių atsakymo, rašė mums, kad Paryžiuje Komitetą sutvėrti nepasisekė? ir kad Žitkevychia dirbti del Parodos neapsiima?

Kodel p. Mikolainis, o paskui jį ir dr. Šliupas, nenori iki šiol pripažinti Paryžiaus Komiteto, tik sako, kod viską tą pveda ant ranku p. Daumanto, kaip jis matys, teip tegul su jais padaro? Taigi p. Daumantą nori uždėti „bosu“ ant susitvėrusio Paryžiuje Komiteto? ir faktiskai tą komitetą ardo, atstumdami nuo darbo del reikalų Parodos tris darbinikus, kurie gyvena ant vietos Paryžiuje. O ar p. Mikolainis ir dr. Šliupas pamena, kad Elsy House mes visi nutarėme pačiame kad Paryžiuje lietuvių komitetą sutvėrtu. Tada pristojote, kodel dabar nepristojote? P. Daumantą jug ir siiti e-

me į Paryžių su aiškia išlyga, pasiremdami ant jo neteisingo padavimo, rašėme jam teip: „jeigu, kaip Tami-ta sakai, Paryžiuje Komitetą sutvėrti negalima ir p. Žitkevychia dirbti neapsiima, tai siunčiame 100 dolerių, važiuok pats“.

Tas viskas būtų nieks, klausymą tą nekeltume suvis į aikštę, jei jame nesislėptų gilesnės pasekmės.

Kam siųsti parodai surinktus pinigus, kurių jau yra per 1,600 dolerių?

P. Mikolainis kitaip netinka, kaip tik, kad siųsti anuos vienam p. Daumantui, (be kontrolės) arba p. Zauniui, į Prusus, kad tas perduotu juos p. Daumantui (be kontrolės). (Atsiminkime, kad p. Daumanta nuo Europos komiteto yra atsisakęs ir yr' tik mus pasiųstu į Paryžių da legatu). Aš vėl rodiju, kad pinigai būtų siunčiami ant vardo viso Paryžiaus Komiteto, prie kurio prigulės ir p. Daumanta.

Klausymas yra labai svarbus, kad ant manę kaipo ant prezidento. kartais nekristu kokis atsakymas. Aš tiksiu ir ant to, kad pinigus visus arba dalimis siųsti vienam p. Daumantui arba p. Zauniui, kad tas perduotu juos p. Daumantai, bet ant to turi būti pritarimas visuomenės aukautojų.

Taigi tegul aukavusieji — drangystės arba kuopos — prisunčia savo atsakymus į bent kokį laikraštį iki 30 Kovo, kam turime siu-ti surinktus Parodai pinigus: Ar vienam p. Daumantai? Ar visam Paryžiaus Komitetui, kurs susideda iš p. Dobkevychiaus, p. Žitkevychiaus, p. Pautieniaus ir p. Daumanto?

Ant ko puls daugiaus balsų, ten siųsime.

KUN. J. ZILINSKAS.

Da vienas dalykas. Tegul p. Mikolainis išsiteisina, kodel paskutinį p. Daumanto laišką, rašytą visam Komitetui neparodė man ištisą, o tik jojo dalį. Ką tai reikštu? Ar tas neperėjo per jo aštrų cenzurą? Aš p. Mikolainiui apie tai priminau, ale jis man pabaigos laiško visgi neparodė, pasakė tik, kad ten nėsą nieko ypatingo. Toki pasielgimai duoda daug mislyti ir tik sukelia nepasitikėjimą.

KUN. ZILINSKAS.

Susivienijimo reikalai.

Pajieszkojimas „Tėvynių“.

Jaigu kas turite atliekamą „Tėvynę“ 1898 meto numerį I., teiksities redakcijai prisiusti; kaipo atliginimą duosime knigą isz savo spaustuvės, kokią prisiuntėjas iszsirinks.

Red.

@ A. a. Vincas Kalinauckas, per daugelį metų pilnas sąnarys S. L. A. pasimirė 10 d. Sausio 1900 Elizabeth'e N. J.

Posmertinė išsiųsta ant rankų kn. B. Žindžiaus.

@ A. a. Antanas Radziukinas, pilnas S. L. A. sąnarys, persiskyrė su sziuo svietu Plymouth'e, Pa. 10 d. Sausio szių metų. Paliko brclį ir seserį.

Posmertinė neiszsiųsta, nes nėra žinios kam ją siųsti.

@ A. a. Bonaventura Mazeika, Baltimore, Md. Buvo suspenduotas. Užvilktą mokestį už du bertainiu išsiuntė prieš paczią smertį. Susivienijimo kasierius gavo ją po smercziai. Posmertinės negauna.

@ A. a. V. Vaznys, sąnarys Hazleton'o Pa. kuopos. Buvo užsimokėjęs už visus metus, bet prie Susivienijimo prigulėjo tik 3 mėnesiai. Posmertinės negauna.

Kun. A. Kaupas, S. L. A. prez.

Atitaisimas klaidų.

Rokundose Susivienijimo tilpusių No. 4 „Tėvynės“.

1 Jan. Iš Anglijos buvo	\$11,96	turbut	11,69
19 „ Phila. buvo	36,65	turi but	36,50
19 „ Pittsburg buvo	3,90	turi but	3,60
29 „ Boston buvo	19,55	turi but	19,85
31 „ Phila. dr. J. buvo	42,75	turbut	42,30
„ „ Newark buvo	22,50	turi but	12,75

Buvo praleista kuopų mokestis.

19 Jan. Broad Brook, Conn.	\$5,50
19 „ Mahanoy City, dr. Stanisl	\$22,50

Peretame No. buvo įneigos \$1,401,91 turi buti \$1,403,36

Išeigos January buvo \$127,07

likosi \$1,376,29
Nuo seniau buvo \$1,412,31

Pas kasierių \$2,788,60
Paskolintų yra \$1,034,37

Viso Susiv. pinigų yra \$3,822,97
Spaustuvės turtas išneša \$2,318,35

Viso S. L. A. vertas yra \$6,141,32

DIDELIS BALIUS!

Ant naudos Szv. Kazimiero lietuviszkos parapijos. Pittston, Pa. atsilaikys 26 d. Vasario 1900, m. ant Armory Hall N. Main str. Pittston, Pa.

Pradzia 7 valandą vakare ir trauksis iki rytui.

Inžanga dėl vyrų.....25 c.

KOMITETAŠ-

Lost Creek S. L. A kuopai.

Mateme szpaltose „Vienybės” asztrų protestą 74 kuopos prieszai prezidentą Susivienijimo L. A., už priskyrimą p. Baczkaucko į garbės sąnarius.

Kas skaito „Vienybę” radęs guodotinos kuopos protestą isz dalies turi mislyti: Gal per daug striokuodami sąnariai Susiv. tvėrė protestą! Ar tokie protestai tarpe mus apsireikszdami, gali Susivienijimui buti ant naudos, tai czion klausymas? Prezidentas gi prieszingai, kad dovanuojanczią masziną kurios dar kanecz reikia butų jeib atstumę; szalin, tai vėla protestai butų gimę....

Guodotina kuopa 74, ar gi grynai gali tikrinti, kad prieszas negali buti geru prietelium? Jeigu isztisai tokia yra guodotinos kuopos nuomonė, tai gal dą per jaunytė; reikėtų daugiau praktikos, ne tik kad prasi-lenkti protestuojant neszvarių dargavonių, bet ir pažiurėti į žmonią, ant kokio pamato stovi, persitikrinti, ar laikų bėgije nepastoyo isz prieszų geri prieteliai szalininkyszčių? Gal kuopa 74 protestą rengdama, visai nežvelgė į kryžėvą ant horizonto žėmės esanczią politiką, ir kaip botagu per nugarą drožė, nesvarstant grynai ar tas reikalinga ar ne.

Mes tą reikalą suprantame prieszingai, mislimis 74 kuopos, pastatydami faktus: szv. Povylas skerdė su kalaviju krikszczionis, toliaus toks buvo krikszczionybės prietelis, kad nukankintas už tai tapo. Isz atsitikimų gi vieszpatystėse faktas: Dar neseniai, Japonija Chinijai buvo atvyras neprietelis, negana ką iszskerdė daug žmonių, bet priesz akis svieto pažemino, pinigų daugel iszrovė; sziądien Japonija yra prietelis Chinijos.

Jaigu mes szaltu palengvėlės žygiu proto rubežiuose svarstysime: kad atsitinka, jog geriausi prieteliai persikeiczia į niaprietelius, o isz niaprietelių į prietelius. Pakaktinai turime tokių, atsitikimų ir isz mūsų paprasto gyvenimo.

Kad gi p. Boczkauckas buvo prieszas Susivienijimui, tai jis sav žinojo, del ko prieszinosi; jaigu isz prieszininko esti dar prietelis, tai mes neturime tiesą gaspadoriauti ont jo nuomonių ir duodancziąs dovanas, reikia su padeka priimti, o neatstumti. Prieszingai, jaigu Susivienijimo administracija dovaną butų nepriėmus, tai kaip tas iszrodytų? Ką ant užmetinėjimų reikėtų atsakyti?

Kad gi p. Boczkauckas dovanoyo masziną, tai jis tą darė atkreipdamas geras pažvalgas kas link Susivienijimo L. A., ir vietoje prieszgynevimo, dar tikimesi turėti isz jo prietelį, ir Susivienijimo administracija kitaip jaib padarytų, pasirodytų vėžių tarpe žuvų.

Protestas pasiremia: kad Susivienijimo įstatai tokį kurs kalba arba rasztu szmeiszttų Susivienijimą, turi buti iszmestu....

Tas tiesa, bet Susivienijimui prieszgyniaudam; p. Boczkauckas nebuvo Susivienijimo sąnariu, tai ir bausmės suteikti mus konstitucija jam negalėjo; budams gi sąnariu, Susivienijimui neprieszgyniaus.

Petras Žemaitis.

IŠ LENKIŠKO IŠGULDE
PAGAL LEOPOLDA ŠILERI.

Tam. Astramskas.

Toje tai valandoje išeina iš priemenios ir ponas Grabauckas su savo moteria ir da vienu draugu. Elgėta, pamatęs ateinančius, susikuprino ir traukė savo keliu. Atėję ponai, kurie gal girdėjo visą ubago kalbą su mažu sratuku, nenorėjo jau kvaršitie vaikiukio; ponas Grabauckas tiktai paklausė, ar norėtu mokėtis skaityti? Ant tų pono žodžių tartum pražibėjo lindnos vaikučio akaitės, bet umai nuliudęs taiė:

— Tėtulis mane šiame rudenije jau žadėjo leisti mokėtis į mokslainę, bet kad Dievas kitaip tą apvertė, tai eisiu dabartės tarnauti.

Čion prisiartino ir kitas ponas.....

Nevienam iš skaitytojų gal ateis ant mislies, jog gal koks didis ir turtingas ponas paims vargingą lietuviską našlaitį į savo globą, bet tą mislį turiu išsklajstyti, grytos teisytlės esu prispirtas išrodyt atsitikimą tikrai, kaip buvo. Tuomi antruoju ponu buvo senas Dreux'as, mokiťojas pratestoniškos mokslainės, esancios tame pačiame name, kur buvo ir katalikiškoji. Dreux'as paėjo iš prancuziškos hugonotų giminės kuri pasislėpdama nuo tikejimiško protestonų persekiojimo, vieszpataujant Karaliui IX, apsigyveno Lietuvoje.

Ponas Dreux'as bvo jau senas žmogus, su pabalusiais kaip karvelio plunksnos plaukais, bet priegtam dą drutas, kad ir už septynis kryžiokus smarkesnis. Tarnaudams savu laiku kariumenėje užsitarnavo aficiero laipsnį *).

Kadą gi jis dažinojo nuo Grabaucko vaikiuko pravardę, atsiminė gerai apie tarnavusį po jo rėdais gerą kareivį su Žemaičio pravarde kurį kartais ir vėliaus matydavo Starpolės mieste.

Dreux'as tad prisiartinęs prie Petro maloniai prakalbėjo: — Ponas mokiťojas Grabauckas su guodotinaja poniu Grabauckiene ką dabar jie čion yra iš neišsemiamos jų malonės....

Čion jo kalbą pertraukė ponas Grabauckas:

— Ką gi dabar draugas kalbate!

Bet draugas, p. Dreux'as, nesiduodams savę iškreipti iš kalbos kelio, traukė tolyn:

— Iš neišsemamos jie malonės, nori tavę, vaikeli, pasiimti į savo prieglobą. Liksiesi pas šituos dorus ir guodotinus ponus toliai, koliai išmoksi gerai skaityti, rašyti ir prie mišų slūžyt. Tavo priderystė, Petruk. bus tokia: 1, Kol išmoksi skaityti — liuosame nuo mokslo laike, skusi tu ir Marinė bulves, išliesi pamazgas, išgysi į kaimenę pono mokiťojaus meitėluką. Melžemos karves į tave nepriklauso.... 2, Kadą gi išmoksi skaityti ir rašyti, tad kartais užvaduosi poną mokiťoją mokslainėje, ir tinginiukams vaikams porisi su linija per delnus, — ką duokie Dieve, amen.

Vaikelio širdį saldžios malonės žodžiai suramino, ir tame suprato, kad jau pastogėlę turėdams galės ir mokėtis, jausingume širdies atsidėkavodams, pribėgęs jabučiavo rankas ponui ir poniai Grabauckam.

Dabar vėla ponas Grabauckas apreiskė vaikeliui, kad ponas Dreux'as suteiks jam drapanėlę.

Matoma, kad toji priegloba dėliai paprasto supratimo, ne labai buvo kokia, bet auka tų dviejų mokiťojų ir dorų žmonių, visai pasirodis, malonus skaitytojai, kitokioje šviesoje, kada pamatysit, koki juodviejų buvo gyvenimai. Grabauckas turėjo per metą algos 560 lenkiškų aukšinių, Dreux'as 600 aukšinių, dar po apvalų tuziną smulkios savo šeimynos.

*) Dazumas kareivystėje buvusių aficierų apturėjo vietas mokslainių mokiťojų.

Ant rytojaus p. Grabauckas su Petruku nukeliavo į Alksnėnus, p̄aėmė skupas liekanėles, kokios likosi apmokėjusi laidotuvių kaštus, ir mažas Petrukas pasiliko gyventi pas p. Grabaucką. Turėjo tad jau 10 metų pabaigęs, nors truputį per vėlų mokėtis skaitymo, bet prie gero noro pavėlintą laiką vis galima pasigauti.

VIII.

MOKĪTOJAI PRADINIŲ MOKSLAINIŲ.

Nuo valandos priglaidimo Zemaituko prabėgo dveji metai.

Vieną jomarko dieną didžiame pirklystės judėjime, kamaraiteje Hirškaus Mauškovičio randame vyrų draugystę. Geras pagarsėjęs alus iš Leibaus bravoro, stikluose putoja o ponai, beviaik visi, draugai iš profesijos, bovijosi kalboms, tai apie šį, tai apie tą. Bet tik paklauskime geriaus.

— Kas link manęs, tai jau velniškai dasiėdė įvairus reikalai, — atsišaukė vienas iš tarpo jų jau pabuvęs vyras, gana aptukęs, su raudonu pilnu veidu. — Dirbi, sako, žmogus kaip jautis, o namieje tankiai alkis ir šaltis.

— Matyt, kad panemunės oras tik tukina, atsakė kitas, apjuokos žvalgą mezdams aut pasiskundusio.

— Et, draugė, nusikratai nuo svetimos bėdos deliai to, kad tav šilta už peties kleboniškojo. Neva ēsi pramokėtas, o nežinai, kad žmogus ne tik viena duona ēsti gyvas.

— Užtiesą, kad ne tik viena duona; nes žinoma, kad ten ir šmotai lašinių, rukėtos su česnakais dešrelės, kaip kada pe nēta žasaitė atšvilpia iš užnemunės.

— Et, kalbate... jums teip rodosi, kad chlopas, kada bis- kį tabako parsigabena, tai jau ir bagotas, ir tuojaus su prad- mokėtojų pasidalina.

— Aarba tie' chamai susipranta! — suriko organistas iš Balbieriškio, Giertas.

— Regima, kad pon Giertas savo barškančiomais visas peles iš bažnyčios išvaikė, ir gavo bajorišką dyplomą.

— O man apie bajorystę kas? arba tai chlopas ne toks ge- ras, kaip kad bajoras, suriko Giertas užsidegęs piktumu.

— Bravo, Giertas! pažymu, kad mokino tavę logikos Smarzonijoj *).

— Gal ir Smorgonijoj, — atsiliepė drąsiai Giertas.

— Ir gal užtiesą, nes vaikščioji ant dviejų kojų... bet ne teip einasi, kad chlopą vadintum chamu!

— O beje... sugražinu honorą...

— Tai turite, draugai apie ką ginčytis: geriaus veliuk iš- sigerkime dą po kaušą alaus... Hirškau! hei, duokie gorėių alaus!

— Nu kodel alaus? kodel ne arbatos su araku. — Atsa- kė žydas: Oh, turiu gero arako, fain, baltojo arako iš pat Širvintos, kad jį gali jaust ir suvuost iš tolo.

— No, tai matai, delto, kad jį gali jaust ir suvuost iš to- lo, tai jo nenorime.

— Jokis, kaip nori, jus ponas, sveiks. Pats Wielmožny pons bulmistras iškvoliu jį kuo labjusiai, toks geras, oh, ge- ras del svečių.

— Pasitavokie savo „toks geras, oh geras del svečių“, mums gana alaus be tavo arbatos ir baltojo arako.

Hirškutis povalėliai subumbėjo pažiaminančiai žydišką savo žudį d a l ē s (ubagai) nenoroms, kad ir visgi davė a- laus.

Toje tai valandoje, štai įneina ir naujas svečias. Buvo tai tas naujas svečias pažystamas senėlis Draux'as. Galima buvo iš veido pažyti jo neramumą ir liudną nusiminimą, nes visus ten pasveikino ne linksmai.

*) Smarzonijos miestuks, tarp Vilniaus ir Minsko, ten senovėje mokėdavo mezklas.

— Kas tai, negeras gal naujienas atneši mums drauge, nes išrodote rukštus kaip senas kišielius; o kaip gi ten mus Gra- bauckas?

— Requivie-cant in pace!

Visas ten jų sietynas vienbalsiai atsidusėdami su apgai- listavimu, tuojaus kad ir prie gėrimo sukalbėjo maldėlę už mirusį užbagdami šviesybe amžina tegul j a m š v i e č i a . . .

— Krūva vaikėlių to žmogaus pasiliko.

— Du jau apsiėdė, o ponias Jonienė su mažaisiais, tur- but važiuos pagal Aleksotą, nes ten jos brolis randavoja ko- kią ukę.

— O, pažystu jį, tarė vienas, jis prisilaiko gana gerai, ir iš jo išėina geras žmogus.

— Už tai garbė Dievui! sušuko senelis Dreux'as, aš nuo daug metų žinau, ir Grabauckai labai prieteliškoje meilėje su juomi gyvenę; bet nemisliju, kad jis ten priimtų siratuką, ku- rį Grabauckai buvo priglaudę.

— Tikrai mums drauge, kalbi apie siratuką, apie kurio pasielgimą dyvais apipasakoji; kaip jis vadinasi?

— Vadinasi Zemaitukas, yra tai studentukas toks, koki aš per ilgą savo amžį neatitikau. Išguldysite tik sau dešimt- metinį mažiuką, kurs nei vienos litaros nežinojo, o šiadien po dviejų metų prasmokinimo, pralenkė visus jau mokslainėje; prieg tam rašo teip puikiai, kaip kad gražiausiu štikavojimu, ir jis visas išrodo kaip gražiausias numalevotas paveikslas.

Ugio laibo, smagus, akaitės mėlynos, plaukučiai juodi, toki kaip mano... mat balsvi, nes senelis D. buvo jau baltas.

Ant tokio per senelį išgyrimo Zemaituką, visi garsiai su- klegėjo juokais, bet senelis neperkirstas tuomi, traukė kalbą toliaus:

— Juoketėsi jus malakosai, iš kurių tik seniausias štai šis storasis Gizas, turi jis kaip tik 59 metų amžiaus. Teip gal jums išrodo, kad Dreux'as visados buvo senelis su baltais plaukais, kaip kad ēsti šiadien; aha! kur laikai mano jaunys- tės, kada ant bėroko po Varšavą parodose skraidydavau? kamierius galionuotas žerėjo, ant kepurės, kaskai pakrypus šonan ir vediluojuant, pentinai čerškėjo! mėnuo baltus sidab- rinius spindulius kardas berdams žvangė! miešioniukai pilni buvo pavydos, o merginos kugždėjos: „vot zuch vaiki- nas“!....

Butų senelis Dreux'as kas žin kaip ilgai kalbėjęs, kaip pagautas atsižvelgimo savo jaunystėn, — jaib viena striuga plaukų ilgų deliai uždengimo plikės, butų nenusidriekus vidur kaktos. Naudodamosi rodos toji striuga iš karštos jo kal- bos apie jaunystę, už puldama ant tarp akių senuko, liepė baigti jo kalbą... Teisybe šmekštelt ant jo dvasės, nutilo suvilgindams ašaroms akių savo blakstienus... Po valandėlei atsidusė lams tarė:

— Ach, teip, kas buvo o nēra, nesirašo rejestran.

— Et, kam čion tiek daug atjaustie ponas Dreux'e, tam viskam vaikinai kaltas.

(Toliaus bus).

F. S. Klinges.

Maliorius dekoracijų Bažnyčiose.

Malevoja paveikslus (abrozus) del Bažnyčių ypa- tingai del altorių, puikiai iszdabina bažnyčiose sienas ir kitokias dekoracijas.

Adresas: F. S. KLIGES

293 Carey ave.

Wilkes Barse, Pa.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.

Mano Dirbtuve tapo
Apdovanota

DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuskos Parodos už rupestingą, teisingą ir artistiską išdirbimą.

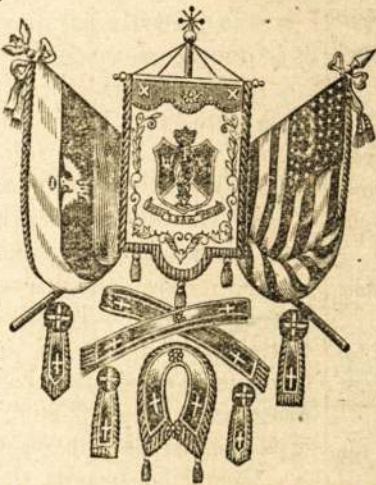

**KARUNŲ, SZARPŲ,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt.**

Turiu už garbę apreikšti gudotiniems Kunigams ir gudotin. Draugystėms, kad aš dirbu visus augsčiaus paminėtus daigtus Pigiausei, Teisingiausei ir Geriausei, nes per 30 metų užsiimdama išdirbimais įgijau geriausę praktiką ir dėl to galiu viską padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.

Su gudone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

K. Radzeviczius!

Puikiausia visam Shenandoah'rij
RESTAURACIJA.

Tris syk ant dienos KARSZTI UŽKANDZIAI, o teip visa la szal ti dykai. Geriausi ir pigiausi PIETUS, viskas szviežia: CIGARAI pirmos klesos. Priegtam koznas lietuvys ras SZIRDINGA RODA kiekvienam reikale. O ir PINIGUS MAINO ir siunczia į LIETUVA ir į kitas dalis svieto.

121 E. Centre str,
SHENANDOAH, PA.

V. Chmieliauckas

E. CENTRE STR.
SHENANDOAH, PA.

Užlaiko didelę krantuve cigarų, vyno ir visokių likierų, o pardavinėja pigiaus nēkaip svetimtaucziai, kurie užlaiko pulkus agentų nutukusių už lietuviszkus pinigus.

Taigi vyrai susipraskime, ir duokime uždirbti saviszkiu!

Vienatinė Lietuviszka Aptieka! TRAJANKA!

Lewis'o Lietuviszka Trajanka Privalo rasti kiekvienoj lietuviszkoj darbinjko stuboj. Mus Trajanka yra svarbi naminė liekarsta, kurią Lietuviai jau per ilgus metus yravortoję ir daugumas žino jos vertę. Mus Trajanka susideda iš czystų žolių ir sėklių, o priegtam dailiuos blekiniuos baksukuos sudeta 50c. baksukas arba per paczta 60c. Mes prilaikom visokių naminju ir patentavju liekarstu bei visokių žolių ir szaknų galima pas mus gaut. Liekarstas siuncziam in visur. Jeigu reikalauji ko nors, raszyk pas mus, mes suteiksim jum broliszka rodą ir apturėsi greitą atsakymą. Mano adresas;

P. W. BIERSTEIN AND CO.
SHENANDOAH, PA.

Šios knygos yra gaunamos S. L. A. Spaust.

Budas senovės lietuvių ir žemaičių	50c.
Istorija Europos	15
Kražių skerdyne	5
Padėjimas lietuvių tautos rusų vieszpatystėj 35	
(Ta pati knyga maskoliszkoj kalboj ..	\$1.00)
Kristijono Donelaiczio rasztai (eilės)	40
Medega mūsų tautiszka vaistinjkystai ...	40
Medega Sim. Dankanto bijografijai	80
Pajauta, (pasaka iš Lietuvos istorijos) ..	60
Naktys (eilės) E. Youngo, vertė L. Ivins.	15
Pavasario balsui, (eiles Mairionio)	15
Kanklės, (eilės ir dainos)	15
Jonas iš Kempės ir Szilka, (eilės)	15
Gipsinis Jotis ir Per kytrumą, (pasakos).	15
Zentas del parodos (komedija), vertė Sel..	15
„Tėvynė“ 1896 metų, visi numerai	50
„Tėvynė“ 1897 metų, visi numerai	1,00
„Tėvynė“ 1898 metų visi numerai	1,00
„Tėvynė“ 1899 metų visi numerai	1,00
Kun. A. Burba, jo gyvenimas ir darbai ..	25
Istorija szventa senų ir naujo įstatymo ...	50
Pilips Ožys liepto galą (Drama 5 aktuose 2)	15
Mainieris ir leberis	20
Diedai ir Gražina	30
Trumpi Atsakymai prieš Religiją	20
Dogmatas apie Pragarą	15

Istorija Lietuviai Amerikoje jau pasibaigė kas nori gali gaut.

Konradas Valenrodas (spaudoje).

Norėdami gauti sziais knygas kreipkites į rėdystę „Tėvynės“ ant adriso:

Tėvynė. Bx. 1053, Plymouth, Pa.

Ukininkas!

Mėnesinis lietuviszkas laikrasztis, paszvestas reikalams Lietuvos ukinjku. Kasztuoja 4 markes. Amerikoje 1 dolerj.

Varpas!

Yra tai moksliszkas ir literatiszkas laikrasztis, iszinaš Prusu Lietuvoje, syki į du mėnesiu. Kasztuoja 4 mark. Amerikoje 1 dolerj

Norėdami gauti tuo du laikraszeziu raszykit ant adreso:

S. LAPINAS TILSIT, OST PR.
GERMANY.

Tevynes Sargas

Mėnesinis laikrasztis paskirtas dvasiszkam ir medegiszkam Lietuvių tautos užlaikymui per jos apszvietimą, iszeina Tilžėje. Amerikoje kasztuoja **1 dol.** su prisiuntimu. Raszykit pas:

HERRN SAUNUS, TILSIT, Wasser str.
OST PREUSSEN.

JURGIS REKUS ir COMP:

užlaikom

GRABORYSTE.

Parsandom „keridžius“, „boges“ ant laidotvių, veseilių, kriksztinų. Atlekam viską kuogeriausiai.

JURGIS REKUS AND CO. 88 S. MEAD, Str.
Wilkes Barre, Pa.